

EL SOMNI PERMANENT

Veig qui sóc avui i em sento bé
Ben satisfet del meu present
Canto amb orgull allò que he fet
I en canvi em menja el pas del temps

Recordo quan era petit imaginava ser un gran guerrer
Salvant al món i ser un heroi, sense capa però amb poders
Però la vida m'ha ensenyat que per salvar s'ha de lluitar

I ara aquell somni permanent, creix
Mai deixis perdre el que sents

I correm sense sentit, navegant mars infinits
La grandesa és voler ser tot allò que ens estimem
I els reptes del demà fem-los ara en llibertat

I ara aquell somni permanent, creix i creix
Mai deixis perdre el que sents

I ara em miro al mirall i no sé si sóc aquell
Que d'infant volia ser, que de jove creia ser
És un somni permanent que ens ajuda a avançar

Recorda sempre d'allà on vens
Mai deixis perdre el que creus i sents
I ara aquell somni permanent, creix
Mai deixis perdre el que sents

LLUNA PLENA

Quants matins vas obrir els ulls i vas dir bon dia amor

Quan creiem que aquest tren no para i el seu trajecte és infinit

Quan la sort, no s'entén amb el destí

Tants minuts, tants segons, temps passat i perdut

sense aprofitar el moment

Nomes teu

Només meu

I al final els records seran pocs i fràgils, fràgils i únics que tindrem

I quants cops, hauràs vist la lluna plena sortir per l'horitzó del mar

I al final, sort d'aquell somriure en aquell precís instant

I quants cops, haurem vist la lluna plena sortir per l'horitzó del mar

I ara qui ens dirà, que el somriure es pot sentir a les mans

ARA ETS AQUÍ

Prenc camins sense destí
Retorns que mai vindran
Però ara ets aquí

Res millor que al teu costat
Quan omple tot l'espai
Ara ets aquí

I torno corrents a sentir el teu riure al cor

Tens el sol pintat als ulls
Lluernes tots els cels
Ara ets aquí

Res millor que seure amb tu
I guanyar tot el temps que creia perdut

I uns llençols d'estels cobreixen els teus secrets
I viure és tan senzill com saber estimar

LA SORT D'HAYER ARRISCAT

Si el viatge és l'èxit i és igual on vagis
Potser ens calmi caminar
Aprendrem dels mestres
Serem bons alumnes
I la sort ens somriurà
Quan el sol va ponent
I la llum del camí, obri pas a un nou destí

Mai és tard ni d'hora quan l'excusa és bona
El que compta és no dubtar
I si al salt caiem o ens equivoquem
És la sort d'haver arriscat

L'alegria de tornar a casa a descansar
Recordar el que hem après i l'emoció d'allò que hem fet
És un somni que hem viscut, un desig que conservem
I ens dona ales per tornar a marxar

LA META DE L'ABSURD

Passen els dies tan de pressa
Els espitgem sense sentit
Qui arribi abans a la meta
Es penjarà la medalla de l'absurd
Ningú vol ser el darrer

Passen els dies, passen els mesos
Passen els anys i no passa res
Tot el que saps ja no importa
Perquè demà haurà caducat
I el que tens ja no val per a res
Perquè demà ningú et voldrà
Si no estàs davant

I no hi van sols, jo també hi sóc
Per molt que em cregui diferent a tots

Treu-me d'aquí

Ens movem en un sol sentit
I si pot ser a gran velocitat
A veure qui arriba primer
A la meta de l'absurd
I no hi van sols, jo també hi vaig
Per molt que parli
Al final, acabo corrents com tots ells
Si us plau, treu-me d'aquí

ENVIATS DEL CEL

(*Miro*) Miro des de l'habitació d'un hotel a l'est de Berlín

(*Sento*) Sento la gent com camina tranquil·la, vivint cada instant

(*Riuen*) Riuen com si fos el seu darrer dia

(*Ploren*) Ploren un passat imperdonable que no oblidaran

(*Canto*) Canto la cançó que et vaig escriure, em segueix emocionant

(*Crido*) Crido d'emoció, d'alegria, de ràbia i desencant

(*Lluito*) Lluito pel que encara no tenim

(*Guanyo*) Guanyo tot allò que hem fet junts, guanyarem el què farem

Guardo aquests moments

Són records gravats com postals, enviats del cel

Guardo aquests moments

Just instants després s'esvaeixen i tornen al cel

(*Miro*) Miro un silenci aquí sota que no puc veure

(*Sento*) Sento la fredor d'un mar que agonitza els nostres desastres

(*Riuen*) Riuen els gegants que ens esclafen

(*Ploren*) Ploren els pobres, els boscos, els rius, els mars

(*Canto*) Canto per un món millor

(*Crido*) Crido per fer caure murs de vergonya

(*Lluito*) Lluito per ser com sóc, per ser qui sóc

(*Guanyo*) Guanyo si tu somrius, guanyem si els dos somriem

Només crec que un nou món és possible per tu i per mi

BLANC SILENCIÓS

Res millor que sentir el buit del no-res
Ara el silenci és net, sempre pur
Com el verd dels teus ulls, o
Blanc com aquells núvols que cantava

Ja no recordo quan el silenci fa soroll

LA GRANDESA D'UN BELL SILENCI

Tanca els ulls

Tanca els ulls i pensa en tu

Tanca els ulls

Veus la vida en plenitud

Tanca els ulls

sent la força i creu en tu

Fins que l'aire t'ompli el cor

I la sang mogui oceans

Tanca els ulls (tanco els ulls)

I el somni ens pren lluny

Crec en tu (crec en mi)

Quan l'essència és tan real

És la grandesa d'un bell silenci